

TESTE GRILĂ: DREPT PROCESUAL PENAL, 2025

1. Normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale:
 - a. pot fi aplicate dacă acestea sunt invocate de părțile în proces;
 - b. pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în Codul de procedură penală;
 - c. pot fi aplicate în toate cazurile.
2. Legea procesuală penală:
 - a. poate avea efect ultraactiv, dacă aceasta se stipulează în legea nouă;
 - b. nu are efect ultraactiv;
 - c. se aplică pe toată durata procesului, normele care erau în vigoare la data adoptării ordonanței de începere a urmăririi penale.
3. Expertiza individuală este efectuată:
 - a. de un singur expert judiciar;
 - b. cu aplicarea cunoștințelor dintr-un singur domeniu al științei, tehnicii sau dintr-un alt domeniu al activității umane;
 - c. de un singur expert judiciar în unul sau mai multe domenii de specializare a expertizei judiciare.
4. Ridicarea excepției de neconstituționalitate în procedura controlului judiciar al procedurilor prejudiciare:
 - a. nu suspendă examinarea cererilor, a demersurilor, a plângerilor și a recursurilor;
 - b. suspendă examinarea cererilor, a demersurilor, a plângerilor și a recursurilor;
 - c. suspendă doar examinarea cererilor și a plângerilor.
5. Probele care confirmă informația despre viața privată și intimă a persoanei, se examinează în ședință de judecată închisă:
 - a. la discreția instanței;
 - b. la cererea acesteia;
 - c. dacă aceasta nu contravine intereselor justiției.
6. Respectarea termenului rezonabil la urmărirea penală se asigură de către:
 - a. procurorul ierarhic superior;
 - b. judecătorul de instrucție;
 - c. procuror.
7. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni, precum și supus unei pedepse penale, decât în baza:
 - a. hotărârii definitive a instanței de judecată;
 - b. hotărârii irevocabile a instanței de judecată;
 - c. sentinței judecătorești.
8. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine:
 - a. procurorului;
 - b. procurorului și părții vătămate;
 - c. procurorului și reprezentantului părții vătămate.
9. Curtea Supremă de Justiție judecă recursurile împotriva hotărârilor instanței de apel și revizuirile în complet din:
 - a. 3 sau 5 judecători;
 - b. 3, 5 sau 9 judecători;
 - c. 5 sau 9 judecători.

10. Împuternicirile judecătorilor transferați, degrevați, detașați, suspendați sau eliberați din funcție în timpul judecării cauzelor penale aflate în fază de terminare se mențin, până la încheierea judecării cauzei respective:
 - a. conform hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii;
 - b. conform hotărârii Curții Supreme de Justiție;
 - c. conform hotărârii instanței judecătorești ierarhic superioare.
11. Judecarea cauzelor penale în privința persoanelor deținute poate fi efectuată:
 - a. doar la sediul instanței;
 - b. la sediul instanței sau, după caz, la sediul instituției penitenciare ori prin intermediul videoconferinței;
 - c. la sediul instanței ori la sediul instituției penitenciare.
12. Cererea de recuzare sau declarația de abținere se distribuie spre soluționare în mod aleatoriu, prin intermediul PIGD, și se examinează în cel mult:
 - a. 10 zile lucrătoare din momentul repartizării;
 - b. 15 zile lucrătoare din momentul repartizării;
 - c. 3 zile lucrătoare din momentul repartizării.
13. Încheierea instanței de judecată asupra recuzării:
 - a. nu este susceptibilă de a fi atacată;
 - b. se atacă cu recurs;
 - c. se atacă odată cu fondul.
14. Avizele consultative cu privire la aplicarea legislației, la solicitarea instanțelor de judecată, sunt emise de:
 - a. Curtea Constituțională;
 - b. instanța judecătorească ierarhic superioară;
 - c. Curtea Supremă de Justiție.
15. Cauza penală în care urmărirea penală a fost condusă sau exercitată de către procurorul din procuratura specializată se judecă:
 - a. de instanța în raza teritorială a căreia a fost săvârșită infracțiunea;
 - b. în instanța de la locul terminării urmăririi penale;
 - c. de instanța în raza teritorială a căreia s-a consumat ori a fost curmată infracțiunea.
16. Dacă este imposibil de a constata locul unde a fost săvârșită infracțiunea, cauza se judecă:
 - a. de instanța în raza teritorială a căreia a fost terminată urmărirea penală;
 - b. de către instanța în raza teritorială a căreia se află ultimul loc permanent de trai al inculpatului;
 - c. de instanța în raza teritorială a căreia a fost curmată infracțiunea.
17. Încheierea privind admiterea conexării cauzelor poate fi atacată:
 - a. cu recurs în mod separat;
 - b. cu apel în mod separat;
 - c. este irevocabilă.
18. Indicațiile date de procurorul-șef al procuraturii specializate pot fi contestate de procuror la:
 - a. Procurorul General și adjuncții lui;
 - b. Procurorul General;

c. Consiliul Superior al Procurorilor.

19. Conducătorul organului de urmărire penală nu are dreptul să dea indicații ofițerului de urmărire penală:

- a. privind efectuarea acțiunilor procesuale;
- b. privind executarea cererii de comisie rogatorie primite de la alte organe de urmărire penală;
- c. privind executarea delegației primite de la alte organe de urmărire penală.

20. La efectuarea măsurilor speciale de investigații în cadrul procesului penal, ofițerul de investigații se supune numai legii și indicațiilor legale scrise ale:

- a. ofițerului de urmărire penală;
- b. procurorului;
- c. ofițerului de urmărire penală sau ale procurorului.

21. Victima actelor de tortură, a tratamentelor inumane sau degradante este supusă:

- a. expertizei judiciare asupra stării psihice sau fizice;
- b. constatării medico-legale asupra stării fizice;
- c. expertizei judiciare asupra stării fizice.

22. Alege enunțul formulat corect dintre variantele de mai jos:

- a. partea vătămată nu poate niciodată renunța la această calitate;
- b. față de bănuit nu poate fi aplicată nicio măsură preventivă;
- c. depunerea cererii de strămutare nu suspendă judecarea cauzei.

23. Victima infracțiunii are dreptul:

- a. să atace ordonanța de neîncepere a urmăririi penale;
- b. să depună apel împotriva sentinței;
- c. să pledeze în dezbateri judiciare privitor la prejudiciul cauzat.

24. Încheierea prin care se admite cererea de recuzare a judecătorului:

- a. dacă privește un membru al completului de judecată investit cu judecarea cauzei în fond nu poate fi atacată separat, dar poate fi atacată odată cu fondul;
- b. nu trebuie motivată;
- c. nu este susceptibilă de a fi atacată.

25. În cazul formulării unei declarații de abținere de către unul dintre judecătorii care fac parte dintr-un complet de judecată:

- a. acesta nu poate participa, în nicio situație, la soluționarea declarației sale;
- b. înainte de soluționarea acestei declarații, judecătorul care apreciază că este incompatibil poate participa la soluționarea demersului privind prelungirea termenului arestării preventive;
- c. judecătorul în cauză, înainte de soluționarea acestei declarații, va putea participa la adoptarea actelor și luarea măsurilor ce nu suferă amânare.

26. Strămutarea:

- a. nu poate fi cerută de partea vătămată;
- b. nu poate fi soluționată în absența inculpatului aflat în arest preventiv sau arest la domiciliu;
- c. poate privi judecarea unei cauze în care instanța a fost sesizată în procedura acordului de cooperare.

27. Cererea de strămutare a judecării cauzei penale:
- se soluționează, în toate cazurile, de către Curtea Supremă de Justiție;
 - neprezentarea referinței împiedică examinarea cererii de strămutare;
 - partea care a formulat cererea de strămutare participă obligatoriu la examinarea acesteia.
28. La Curtea Supremă de Justiție:
- completul care judecă recursul declarat împotriva unei sentințe pronunțate în prima instanță de curtea de apel este compus din 5 judecători;
 - completul care judecă, în prima instanță, o cauză penală este compus dintr-un număr de 3 judecători;
 - cererea de strămutare se soluționează fără citarea părților prin sentință.
29. Recuzarea interpretului, traducătorului, specialistului, expertului este de competența:
- procurorului care conduce urmărirea penală;
 - judecătorului de instrucție;
 - ofițerului de urmărire penală.
30. Martorul este în drept să ceară recuzarea:
- altor martori, ofițerului de urmărire penală, procurorului, judecătorului, judecătorului de instrucție, traducătorului, interpretului;
 - specialistului, expertului, traducătorului;
 - traducătorului, interpretului.
31. Expertul este obligat:
- să comunice rezultatele expertizei judiciare doar ordonatorului acesteia;
 - să audieze partea vătămată, dacă datele comunicate pot avea importanță pentru efectuarea expertizei;
 - să declare abținere dacă a participat în calitate de specialist la demontarea dispozitivelor explozive.
32. Succesorul victimei sau al părții vătămate:
- poate fi citat și audiat doar în calitate de parte vătămată;
 - poate fi citat și audiat în calitate de martor;
 - nu este în drept să renunțe la împuterniciri.
33. Procesul penal se consideră început:
- din momentul săvârșirii infracțiunii;
 - din momentul identificării persoanei bănuite în pregătirea sau săvârșirea infracțiunii;
 - din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni.
34. Sarcina dovedirii neaplicării torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante îi revine:
- ofițerului de urmărire penală;
 - autorității în a cărei custodie se află persoana privată de libertate;
 - judecătorului de instrucție.
35. În cazul în care cererea de recuzare se înaintează în mod repetat cu rea-credință și în mod abuziv, instanța care soluționează cauza:
- o respinge ca nemotivată;
 - aplică față de persoana vinovată o amendă judiciară;

- c. aplica față de persoana vinovată un avertisment, cu consemnare în procesul-verbal al ședinței.
36. Judecătorul de instrucție asigură controlul judecătoresc în cursul urmăririi penale prin:
- a. audierea martorilor;
 - b. prin încheiere motivată, exclude din materialele dosarului, probele obținute cu încălcarea drepturilor bănuیتului și a învinuitului;
 - c. dispunerea ridicării provizorii a permisului de conducere a mijlocului de transport.
37. Constituie conexitate a cauzelor penale cazurile:
- a. când o persoană a fost prejudiciată prin două sau mai multe infracțiuni săvârșite de făptuitori diferiți;
 - b. când o infracțiune este săvârșită pentru a asigura absolvirea de răspundere penală a făptuitorului altei infracțiuni;
 - c. declinării de competență.
38. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:
- a. procesul-verbal de stabilire a cauzei decesului;
 - b. procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător;
 - c. plângerile bănuیتului, învinuitului, inculpatului.
39. În procesul penal nu pot fi admise ca probe datele care au fost obținute:
- a. prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice;
 - b. cercetate, în modul stabilit, doar în ședința de judecată;
 - c. declarațiile specialistului.
40. Audierea:
- a. poate avea loc numai ulterior începerii urmăririi penale;
 - b. martorului poate fi realizată, în cursul urmăririi penale, în prezența apărătorului bănuیتului;
 - c. bănuیتului poate fi realizată doar după prezentarea procesului-verbal de reținere.
41. În procesul penal se constată, prin anumite mijloace de probă, următoarele circumstanțe:
- a. cauza decesului – prin raport de constatare medico-legală;
 - b. prezența antecedentelor penale ale inculpatului –prin copii de pe hotărârile judecătorești de condamnare devenite definitive;
 - c. atingerea de către partea vătămată, bănuیت, învinuit, inculpat a unei anumite vârste, dacă aceasta are importanță în cauză – prin declarațiile reprezentantului legal.
42. În scopul administrării probelor, apărătorul admis în procesul penal, este în drept:
- a. să solicite, cu consimțământul persoanei pe care o apără, opinia specialistului pentru explicarea chestiunilor care necesită cunoștințe speciale;
 - b. să audieze persoanele în calitate de martori;
 - c. să participe la audierea victimei.
43. Martorul:
- a. în cazul în care suferă de o boală psihică sau de o altă boală gravă, va fi audiat cu consimțământul medicului și în prezența acestuia;

- b. în cazul în care suferă de o boală psihică sau de o altă boală gravă, va fi audiat cu consimțământul medicului;
- c. înainte de a fi audiat depune în mod obligatoriu jurământul.

44. Audierea martorului prin intermediul videoconferinței poate avea loc:

- a. la sediul instituției penitenciare;
- b. doar în baza încheierii instanței de judecată, din oficiu;
- c. doar la urmărirea penală, la demersul procurorului, în fața judecătorului de instrucție.

45. În caz de necesitate, intervievatorul își rezervă dreptul:

- a. de a reformula întrebările dacă acestea au fost formulate într-un mod care poate trauma martorul minor, însă fără a schimba esența lor;
- b. de a reformula întrebările dacă acestea au fost formulate într-un mod care poate trauma martorul minor, inclusiv schimbându-le esența lor;
- c. să divulge circumstanțele și datele care i-au devenit cunoscute în urma efectuării acțiunii procesuale.

46. Audierea martorului minor nu poate dura mai mult de:

- a. 2 ore fără întrerupere, iar în total nu poate depăși 4 ore pe zi, în cazul minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani;
- b. 1 oră fără întrerupere, iar în total nu poate depăși 2 ore pe zi, în cazul minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani;
- c. 3 ore fără întrerupere, iar în total nu poate depăși 6 ore pe zi, în cazul minorului cu vârsta mai mare de 14 ani.

47. Confruntarea:

- a. se efectuează doar la cererea participanților la proces;
- b. părții vătămate cu persoana bănuită sau învinuită de săvârșirea infracțiunii privind traficul de ființe umane se desfășoară cu acordul victimei;
- c. se efectuează doar între bănuit, învinuit, parte vătămată și martorii oculari.

48. Prezentarea persoanei spre recunoaștere:

- a. se poate face după fotografia acesteia, prezentată împreună cu fotografiile a cel puțin 3 alte persoane ce nu se deosebesc esențial între ele;
- b. poate fi efectuată repetat, de către aceeași persoană după aceleași particularități;
- c. se desfășoară cu aplicarea fotografierii.

49. Prezentarea obiectelor spre recunoaștere:

- a. are loc împreună cu cel puțin alte 3 obiecte omogene;
- b. se desfășoară cu autorizarea judecătorului de instrucție;
- c. are loc împreună cu cel puțin alte 2 obiecte omogene.

50. Exhumarea cadavrului se face:

- a. în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală, cu autorizarea judecătorului de instrucție și cu înștiințarea rudelor;
- b. în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală, cu autorizarea judecătorului de instrucție și cu acordul rudelor;
- c. în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală, cu autorizarea judecătorului de instrucție.

51. La desfășurarea reconstituirii faptei, organul de urmărire penală:

- a. este în drept să antreneze bănuitul, învinuitul;

- b. este obligat să antreneze bănuitul, învinuitul;
 - c. poate verifica și preciza datele cu privire la orice infracțiune.
52. Percheziția se efectuează:
- a. în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală;
 - b. în baza ordonanței motivate a procurorului;
 - c. cu scopul de a descoperi cadavre.
53. Dacă persoana la care se efectuează percheziția solicită prezența apărătorului, acțiunea procesuală se întrerupe până la prezentarea apărătorului:
- a. dar nu mai mult decât pentru 3 ore;
 - b. dar nu mai mult decât pentru 2 ore;
 - c. dar nu mai mult decât pentru 1 oră.
54. În toate cazurile, cu excepția dispunerii constatării tehnico-științifice sau expertizei judiciare asupra obiectelor, documentelor, dispozitivelor de stocare a datelor sau a sistemelor de informații, acestea se restituie persoanei de la care au fost ridicate în termen de:
- a. 3 zile de la ridicare;
 - b. 3 ore de la ridicare;
 - c. 24 ore de la ridicare.
55. Persoana la care se face percheziția sau ridicarea de obiecte și documente are dreptul:
- a. să înregistreze prin mijloace audiovideo mersul acțiunii, informând despre acest fapt organul de urmărire penală;
 - b. să înregistreze prin mijloace audiovideo mersul acțiunii;
 - c. să înregistreze prin mijloace audiovideo mersul acțiunii dacă nu este prezent apărătorul.
56. La efectuarea percheziției sau ridicării în localurile misiunilor diplomatice este obligatorie:
- a. prezența procurorului sau a unui reprezentant al MAEIE al Republicii Moldova;
 - b. prezența procurorului și a unui reprezentant al MAEIE al Republicii Moldova;
 - c. prezența procurorului și a judecătorului de instrucție.
57. Percheziția corporală fără întocmirea ordonanței despre aceasta și fără autorizația judecătorului de instrucție se poate efectua:
- a. la aplicarea față de inculpat a măsurii arestului la domiciliu;
 - b. la reținerea inculpatului;
 - c. asupra martorului supus aducerii silite.
58. Procesul-verbal de percheziție este semnat de către:
- a. persoanele antrenate de organele de urmărire penală în asigurarea securității;
 - b. judecătorul de instrucție dacă percheziția nu a fost autorizată;
 - c. reprezentantul autorității executive a administrației publice locale.
59. Cu autorizarea judecătorului de instrucție poate fi efectuată:
- a. investigația sub acoperire;
 - b. controlul transmiterii sau primirii banilor;
 - c. accesarea, interceptarea și înregistrarea datelor informatice.
60. Cu autorizarea procurorului poate fi efectuată:

- a. supravegherea tehnică;
 - b. interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor;
 - c. identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice.
61. Prin derogare de la prevederile generale care reglementează măsurile speciale de investigații pot fi dispuse și efectuate din momentul începerii procesului penal:
- a. achiziția de control;
 - b. culegerea de informații;
 - c. urmărirea vizuală.
62. Măsura specială de investigații se dispune pe o perioadă de:
- a. 30 de zile;
 - b. 60 de zile;
 - c. 90 de zile.
63. Potrivit legii:
- a. măsura specială de investigații culegerea de informații poate fi dispusă și în cazul infracțiunilor ușoare și mai puțin grave;
 - b. interceptarea comunicărilor și/sau a imaginilor poate fi dispusă în cauzele privind infracțiunile grave, deosebit de grave și exceptional de grave;
 - c. supravegherea tehnică se efectuează inclusiv cu pătrunderea în domiciliul persoanei vizate.
64. Întrebările puse în cursul audierii bănuțitului:
- a. nu pot fi consemnate în procesul-verbal;
 - b. dacă au fost respinse, nu sunt consemnate;
 - c. dacă au fost admise, vor fi consemnate.
65. Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea:
- a. morții;
 - b. stării sănătății inculpatului privat de libertate – în cazurile prezenței unor indici de îmbolnăvire de o boală gravă;
 - c. vârstei martorului.
66. Expertiza judiciară se dispune de către organul de urmărire penală sau procuror, prin:
- a. ordonanță;
 - b. încheiere;
 - c. proces-verbal.
67. În baza totalității datelor constatate în cadrul expertizei judiciare complexe, experții întocmesc:
- a. a câte un raport de expertiză;
 - b. un singur raport de expertiză judiciară, în care se indică cercetările efectuate de fiecare expert, volumul acestora, numele, prenumele experților care au formulat răspunsuri la întrebări și concluziile la care s-a ajuns;
 - c. un singur raport de expertiză judiciară, în care se indică răspunsurile la întrebări și concluziile la care s-a ajuns.
68. Expertiza judiciară repetată se dispune în cazurile în care:
- a. raportul de constatare medico-legală este contradictoriu;
 - b. a fost încălcată ordinea procesuală de dispunere a constatării tehnico-științifice;
 - c. s-au constatat încălcări ale metodelor sau procedurilor de efectuare a expertizei

judiciare.

69. Raportul de expertiză judiciară sau declarația expertului judiciar privind imposibilitatea prezentării unor concluzii, precum și procesul-verbal de audiere a expertului se comunică părților imediat, dar nu mai târziu de:
- 3 zile lucrătoare;
 - 3 zile calendaristice;
 - 48 ore.
70. Internarea bănuیتului într-o instituție medicală, pentru efectuarea expertizei judiciare în condiții de staționar, se dispune pentru o durată de până la:
- 72 ore;
 - 10 zile;
 - 30 zile.
71. Prelungirea internării învinuitului în instituția medicală, pentru efectuarea expertizei judiciare în condiții de staționar, poate fi dispusă de către judecătorul de instrucție până la:
- 6 luni;
 - 12 luni;
 - 3 luni.
72. În cazul în care învinuitul este arestat preventiv, transferul acestuia pentru efectuarea expertizei judiciare medicale în condiții de staționar, se dispune:
- prin ordonanța procurorului;
 - din oficiu, de judecătorul de instrucție;
 - la demersul procurorului cu autorizarea judecătorului de instrucție.
73. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin:
- procesul-verbal de ridicare;
 - încheierea judecătorului de instrucție de legalizare a percheziției;
 - ordonanță.
74. Imediat după ridicare și examinare, metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, recunoscute drept corpuri delict, se transmit spre păstrare:
- Serviciului Fiscal de Stat;
 - Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale;
 - judecătorului de instrucție.
75. Constituie reținere privarea persoanei de libertate, pe o perioadă scurtă de timp, dar nu mai mult de:
- 72 ore;
 - 48 ore;
 - 3 ore.
76. În cazul în care reținerea persoanei se efectuează pentru stabilirea identității ei, perioada de reținere nu poate depăși:
- 3 ore;
 - 6 ore;
 - 24 ore.
77. În cazul reținerii persoanei în unul dintre punctele comune de trecere a frontierei de stat, procesul-verbal de reținere se întocmește cât mai curând posibil,

- dar nu mai târziu:
- de 3 ore de la momentul privării ei de libertate;
 - de 6 ore de la momentul privării ei de libertate;
 - de 24 ore de la momentul privării ei de libertate.
78. Organul de urmărire penală este obligat să asigure condiții pentru întreprinderea confidențială între persoana reținută și apărătorul său:
- până la prima audiere;
 - imediat după prima audiere;
 - doar dacă acceptă să facă declarații.
79. Dacă la reținere se stabilește prezența unor vătămări sau leziuni corporale ale persoanei reținute, persoana care efectuează urmărirea penală neîntârziat îl va informa pe:
- judecătorul de instrucție;
 - conducătorul organului de urmărire penală;
 - procuror.
80. În cazul în care persoana reținută este cetățean al unui alt stat, despre reținere este informată, imediat, dar nu mai târziu de 6 ore, ambasada sau consulatul acestui stat:
- dacă persoana reținută o cere;
 - în mod obligatoriu;
 - dacă există avizul favorabil al MAEIE.
81. Procurorul poate solicita audierea martorului de către judecătorul de instrucție în cazul în care:
- acesta nu dorește să se prezinte la judecarea în fond a cauzei din motive personale;
 - acesta refuză să facă declarații organului de urmărire penală;
 - prezența martorului la judecarea cauzei va fi imposibilă din motivul plecării lui peste hotarele țării.
82. Audierea martorului în condițiile speciale menționate la art. 110 CPP, se face în baza:
- ordonanței motivate a procurorului care conduce urmărirea penală;
 - ordonanțe motivate a ofițerului de urmărire penală;
 - încheierii motivate a judecătorului de instrucție.
83. Dacă reținerea persoanei într-un alt temei nu este justificată, aceasta fiind reținută în vederea extradării, urmează a fi eliberată imediat ce se constată că:
- este femeie însărcinată;
 - este persoană căreia i-a fost acordat statutul de refugiat;
 - are contract de muncă în Republica Moldova.
84. Nu constituie măsură preventivă:
- înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport;
 - ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport;
 - reținerea.
85. Constituie măsură procesual-penală de constrângere:
- reținerea, cercetarea, predarea sau ridicarea trimiterilor poștale;
 - ridicarea de obiecte și documente;
 - obligarea de a se prezenta.

86. Garanția personală și garanția unei organizații se dispun de către:
- procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală;
 - procurorul ierarhic superior;
 - ofițerul de urmărire penală.
87. Transmiterea sub supraveghere a minorului se face:
- la cererea scrisă a părintelui;
 - în baza procesului-verbal de audiere a părintelui;
 - la demersul autorității tutelare.
88. Încheierea privind arestarea preventivă:
- poate fi atacată în instanța ierarhic superioară odată cu sentința;
 - poate fi atacată în instanța ierarhic superioară cu apel;
 - poate fi atacată în instanța ierarhic superioară cu recurs.
89. Pentru învinuiții, inculpații minori durata totală de ținere în stare de arest preventiv nu poate depăși termenul de:
- 9 luni;
 - 8 luni;
 - 6 luni.
90. Termenul ținerii persoanei în stare de arest curge de la momentul:
- emiterii încheierii prin care a fost admis demersul de arestare;
 - executării hotărârii judecătorești privind aplicarea acestei măsuri preventive;
 - anunțării în căutare a învinuitului.
91. Demersul procurorului de prelungire a termenului arestării preventive urmează a fi încuviințat în scris de către procurorul ierarhic superior în cazul în care se solicită prelungirea arestării preventive pentru un termen mai mare de:
- 9 luni;
 - 8 luni;
 - 3 luni.
92. Nu poate fi supus aducerii silite minorii în vârstă de până la:
- 16 ani;
 - 14 ani;
 - 18 ani.
93. În cursul urmăririi penale suspendarea provizorie din funcție se aplică prin încheierea judecătorului de instrucție, la demersul procurorului, pe un termen de:
- 30 de zile;
 - 60 de zile;
 - 6 luni.
94. Punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată de bănuit, de învinuit, de inculpat sau de persoanele care consideră că aplicarea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată în termen de:
- 3 zile;
 - 10 zile;
 - 15 zile.

95. Nulitatea absolută în procesul penal se constată:
- din oficiu sau la cerere;
 - din oficiu;
 - la cerere.
96. Despre corectarea erorii materiale, organul de urmărire penală întocmește:
- o ordonanță;
 - un raport;
 - un proces-verbal.
97. Dosarele penale și materialele de urmărire penală se păstrează la arhivele instanțelor judecătorești care:
- au judecat cauza în primă instanță;
 - au judecat cauza în apel;
 - au judecat cauza în recurs.
98. Dosarele penale și materialele de urmărire penală care nu sânt înaintate în instanța judecătorească se păstrează în arhiva:
- organului care le-a întocmit;
 - organului procuraturii care a condus urmărirea penală;
 - organului de urmărire penală.
99. Pentru abaterile comise în cursul urmăririi penale, amenda judiciară se aplică de către:
- procuror, la demersul ofițerului de urmărire penală;
 - judecătorul de instrucție la demersul persoanei care efectuează urmărirea penală;
 - judecătorul de instrucție la demersul procurorului.
100. Infrațiune de audiență reprezintă fapta penală săvârșită:
- în cursul audierii de către ofițerul de urmărire penală;
 - în cursul audierii de către judecătorul de instrucție;
 - în cursul audierii de către procuror.
101. Recunoașterea ca parte civilă se efectuează prin:
- proces-verbal de audiere a părții vătămate;
 - ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată;
 - încheierea judecătorului de instrucție.
102. Avocatul care acordă asistență juridică garantată de stat dobândește calitatea de apărător în momentul în care:
- coordonatorul oficiului teritorial al CNAJGS emite decizie privind acordarea asistenței juridice calificate;
 - depune la organul de urmărire penală mandatul avocațial;
 - procurorul, prin ordonanță motivată, îl admite în cauză.
103. Admiterea sau neadmiterea renunțării la apărător se decide de către:
- procuror sau de instanță prin hotărâre motivate;
 - procurorul ierarhic superior sau instanța ierarhic superioară prin hotărâre motivate;
 - ofițerul de urmărire penală sau de instanța de judecată prin hotărâre motivate.
104. Cererea de înlăturare din procesul penal a apărătorului se soluționează de către procuror sau de instanță și hotărârea respectivă poate fi contestată numai de către:
- apărătorul respectiv;

- b. persoana apărută, personal sau prin intermediul apărătorului său;
- c. un alt avocat.

105. Incapabile în procesul penal sunt considerate partea vătămată și partea civilă care nu au împlinit vârsta de:

- a. 14 ani;
- b. 16 ani;
- c. 18 ani.

106. În procesul penal, capacitatea de exercițiu a părții vătămate, părții civile, bănuțului, învinuțului, inculpatului și părții civilmente responsabile se stabilește la momentul:

- a. desfășurării procesului penal;
- b. descoperirii infracțiunii;
- c. sesizării despre infracțiune.

107. Asistentul procedural, cînd prezența acestuia este necesară, poate fi invitat să participe la:

- a. desfășurarea percheziției;
- b. efectuarea experimentului;
- c. efectuarea cercetării la fața locului.

108. Consilierul de probațiune este persoana care efectuează:

- a. activitatea de monitorizare a persoanelor aflate în arest la domiciliu;
- b. evaluarea psihosocială și controlul subiecților probațiunii;
- c. examinarea condițiilor de trai a minorului bănuț / învinuț.

109. Nimeni nu poate fi silit să mărturisească:

- a. împotriva sa ori împotriva rudelor sale apropiate;
- b. împotriva sa ori împotriva rudelor sale apropiate, a soțului, soției, logodnicului, logodnicei sau să-și recunoască vinovăția;
- c. împotriva persoanelor apropiate, a soțului, soției, logodnicului, logodnicei sau să-și recunoască vinovăția.

110. La dispunerea efectuării expertizei judiciare, organul de urmărire penală:

- a. informează în scris partea apărării pentru a formula obiecții;
- b. expediază în mod obligatoriu victimei o copie a actului de dispunere a expertizei și îi explică dreptul de a face observații;
- c. informează în scris părțile despre obiectul expertizei judiciare și întrebările la care trebuie să dea răspunsuri expertul.

111. În cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească:

- a. datele personale care caracterizează victima;
- b. veridicitatea metodelor de cercetare aplicate la stabilirea cauzei morții victimei infracțiunii;
- c. faptele unanim recunoscute.

112. Audierea bănuțului, învinuțului, inculpatului poate avea loc și în lipsa apărătorului:

- a. cu acordul scris al persoanei audiate;
- b. cu acordul scris al persoanei audiate exprimat în prezența apărătorului;
- c. dacă apărătorul ales nu s-a prezentat fiind legal citat.

113. Nu va fi obligat să participe la confruntarea cu persoana învinuită:
- a. martorul declarant al actului de corupție, dacă fapta a fost săvârșită prin extorcare;
 - b. martorul reprezentant al misiunii diplomatice străine acreditate în Republica Moldova;
 - c. minorul, în cazul în care este victima infracțiunii contra integrității lui fizice.
114. Cercetarea la fața locului a încăperii sau a domiciliului se efectuează:
- a. în baza ordonanței cu autorizația judecătorului de instrucție;
 - b. cu acordul în scris al proprietarului;
 - c. cu acordul proprietarului.
115. Datele și informațiile obținute de către investigatorul sub acoperire despre pregătirea sau săvârșirea altor infracțiuni decât cele pentru care a fost autorizată măsura specială de investigații se comunică imediat:
- a. ofițerului de urmărire penală sau procurorului;
 - b. procurorului;
 - c. conducătorului organului de urmărire penală.
116. Măsurile urgente aplicate, în privința participantului la procesul penal, de organul de urmărire penală constau în:
- a. eliberarea mijloacelor speciale active și pasive de protecție personală;
 - b. recalificarea profesională;
 - c. asistența medicală.
117. Șeful organului abilitat încheie în scris un acord de protecție cu persoana aflată în stare de pericol în termen de:
- a. 5 zile;
 - b. 15 zile;
 - c. 3 zile.
118. Persoana dobândește statutul de persoană protejată în procesul penal:
- a. din data emiterii hotărârii cu privire la aplicarea măsurilor de protecție;
 - b. în momentul semnării acordului de protecție;
 - c. din momentul depunerii cererii.
119. Despre corectarea erorii materiale, organul de urmărire penală întocmește:
- a. ordonanță;
 - b. raport;
 - c. proces-verbal.
120. Recuzarea judecătorului sau a completului de judecată care soluționează cererea de recuzare:
- a. se admite pentru toate părțile în proces;
 - b. nu se admite;
 - c. se admite doar pentru cel care a formulat cererea de recuzare.
121. În cazul autorizării finalizării urmăririi penale în lipsa învinuitului, materialele cauzei se prezintă:
- a. părții acuzării;
 - b. apărătorului;
 - c. instanței de judecată.

122. Cererile formulate după luarea de cunoștință a materialelor urmăririi penale sunt examinate de procuror în termen de:
- 5 zile;
 - 10 zile;
 - 15 zile.
123. Cu privire la acțiunile procesuale, organul de urmărire penală dispune prin:
- demers;
 - încheiere;
 - ordonanță.
124. Competența la exercitarea urmăririi penale a infracțiunii de insolvabilitate fictivă se atribuie:
- organului de urmărire penală al Serviciului Fiscal de Stat;
 - Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale;
 - organului de urmărire penală al Serviciului Vamal.
125. La dispunerea clasării cauzei penale, scoaterea bunurilor de sub sechestru se dispune prin:
- ordonanța motivată a procurorului;
 - ordonanța motivată a ofițerului de urmărire penală;
 - decizia judecătorului de instrucție.
126. În cazul în care învinuitul nu se prezintă pentru a lua cunoștință de materialele cauzei:
- cauza este trimisă în instanță fără această acțiune procesuală;
 - cauza este restituită pentru completarea urmăririi penale;
 - procurorul trimite cauza în judecată, anexând la dosar probele care confirmă eschivarea învinuitului.
127. Scoaterea unei persoane de sub urmărirea penală presupune:
- întreruperea procesului penal;
 - reabilitarea completă a persoanei și încetarea tuturor acțiunilor de urmărire penală;
 - finalizarea procesului doar pentru unele fapte comise.
128. Competența la exercitarea urmăririi penale a infracțiunii de corupere pasivă săvârșită de primar al municipiului Bălți se atribuie:
- Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale;
 - Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Excepționale;
 - Procuraturii Anticorupție.
129. Competența la exercitarea urmăririi penale a infracțiunii de eschivarea de la achitarea drepturilor de import se atribuie:
- organului de urmărire penală al Serviciului Fiscal de Stat;
 - Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale;
 - organului de urmărire penală al Serviciului Vamal.
130. Persoana poate fi scoasă de sub urmărirea penală:
- dacă nu sunt suficiente probe privind vinovăția acesteia;
 - dacă partea vătămată și-a retras plângerea;
 - dacă fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

131. În cazul în care învinuitul se sustrage de la urmărirea penală:
- urmărirea penală este suspendată până când învinuitul este găsit;
 - cauza penală se clasează;
 - urmărirea penală poate fi finalizată în lipsa acestuia.
132. Competența la exercitarea urmăririi penale a infracțiunii de trădarea de patrie se atribuie:
- Procuraturii Anticorupție;
 - Procuraturii Generale;
 - Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.
133. Competența la exercitarea urmăririi penale a infracțiunii de falsul în declarații având ca obiect declarația de avere, săvârșită de șeful adjunct al Inspectoratului General al Poliției se atribuie:
- organului de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție;
 - Procuraturii Anticorupție;
 - secției Anticorupție specializate din cadrul Procuraturii Generale.
134. În cazul în care persoana care a participat la acțiunea de urmărire penală refuză să semneze procesul-verbal:
- procesul-verbal va fi considerat nul;
 - refuzul va fi menționat în procesul-verbal, iar semnătura va fi realizată de persoana care a efectuat acțiunea;
 - procesul-verbal va fi semnat de procurorul ierarhic superior în locul persoanei respective.
135. Ofițerul de urmărire penală sau procurorul atunci când depistează o infracțiune:
- înregistrează sesizarea și întocmește un proces-verbal;
 - aplică măsura preventivă imediat;
 - informează victima infracțiunii.
136. În caz de infracțiune flagrantă, examinarea corporală poate fi efectuată:
- fără autorizarea judecătorului de instrucție, însă, în termen de 24 de ore, el trebuie să fie informat despre acțiunea efectuată;
 - fără autorizarea judecătorului de instrucție, însă, în termen de 14 de ore, el trebuie să fie informat despre acțiunea efectuată;
 - fără autorizarea judecătorului de instrucție, însă, în termen de 48 de ore, el trebuie să fie informat despre acțiunea efectuată.
137. Judecătorul de instrucție audiază martorul în condițiile speciale dacă:
- prezența martorului la judecarea cauzei va fi imposibilă din motivul plecării lui peste hotarele țării;
 - martorul este plasat în arest preventiv;
 - martorul minor va fi audiat pe marginea săvârșirii infracțiunii.
138. Sesizările despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova sau Prim-ministrului le examinează:
- procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție;
 - Procurorul General sau un procuror desemnat de el;
 - Consiliul Superior al Procurorilor.
139. În cazul revocării acordului de cooperare, aceasta se face prin:
- ordonanță motivată emisă de procurorul-șef al procuraturii specializate;

- b. încheierea instanței de judecată;
 - c. decizia procurorului de caz.
140. Procurorul întocmește rechizitoriul după prezentarea materialelor urmăririi penale:
- a. în termen de 15 zile;
 - b. în termenul stabilit de procurorul ierarhic superior;
 - c. în limitele termenului rezonabil.
141. Rechizitoriul se semnează de către:
- a. procuror, cu acordul procurorului ierarhic superior;
 - b. procurorul ierarhic superior;
 - c. procuror.
142. Ordonanța prin care procurorul ierarhic superior a soluționat plângerea împotriva actelor procurorului poate fi contestată la:
- a. instanța care va judeca cauza în fond, conform competenței legale;
 - b. Procurorul General, în cazul în care se consideră că sunt încălcate norme privind competența efectuării urmăririi penale;
 - c. judecătorul de instrucție din cadrul instanței competente.
143. Acordul judiciar de interes public este o tranzacție încheiată între procuror și:
- a. reprezentantul legal al persoanei juridice;
 - b. învinuitul persoană fizică;
 - c. instanța de judecată.
144. Ordonanța procurorului-șef privind revocarea acordului de cooperare poate fi contestată:
- a. de către învinuit la judecătorul de instrucție în termen de 5 zile;
 - b. de către învinuit la judecătorul de instrucție în termen de 10 zile;
 - c. de către învinuit la judecătorul de instrucție în termen de 15 zile.
145. Scoaterea de sub urmărire penală nu permite:
- a. reluarea urmăririi penale;
 - b. punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă;
 - c. clasarea procesului penal.
146. Actul judecătorului de instrucție cu privire la aplicarea măsurii preventive arestare se adoptă sub formă de:
- a. decizie motivată;
 - b. ordonanța executorie;
 - c. încheiere motivată.
147. Plângerea se examinează de către judecătorul de instrucție în termen de:
- a. 15 zile, cu prezența părților;
 - b. 30 de zile, fără prezența părților, iar părțile sunt informate despre data examinării;
 - c. 45 de zile.
148. Procurorul fixează termenul de urmărire penală:
- a. în decurs de 3 zile după începerea procesului penal;
 - b. imediat după ce a luat cunoștință de ordonanța de începere a urmăririi penale;
 - c. în termen de 24 de ore de la începerea urmăririi penale.

149. Urmărirea penală în lipsa învinuitului poate fi finalizată:
- a. dacă sunt suficiente probe;
 - b. dacă învinuitul se eschivează;
 - c. dacă învinuitul refuză să colaboreze cu organul de urmărire penală.
150. La înaintarea propunerii de punere sub învinuire, ofițerul de urmărire penală întocmește:
- a. o încheiere cu propunerea de a pune persoana respectivă sub învinuire;
 - b. un raport cu propunerea de a pune persoana în cauză sub învinuire;
 - c. o ordonanță cu propunerea de a pune persoana respectivă sub învinuire.
151. Constituie condiție pentru a relua urmărirea penală după clasarea cauzei dacă se constată că:
- a. pot fi administrate probe suplimentare, iar cauza urmează a fi expediată în judecată;
 - b. apar fapte noi care pot afecta hotărârea anterioară, iar procurorul poate decide reluarea urmăririi;
 - c. există circumstanțe despre care avea cunoștință organul de urmărire penală și care nu sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.
152. Acordul de recunoaștere a vinovăției reprezintă:
- a. un acord între instanța de judecată și învinuitul care recunoaște fapta;
 - b. o tranzacție între procuror și învinuit, în care acesta își recunoaște vina și acceptă o pedeapsă redusă;
 - c. o decizie a instanței care prevede reducerea pedepsei în urma recunoașterii vinovăției.
153. Nu fac parte din sfera controlului judiciar al judecătorului de instrucție:
- a. atribuțiile legate de aplicarea măsurilor procesuale de constrângere;
 - b. atribuțiile legate de soluționarea admisibilității probelor în cadrul urmăririi penale;
 - c. atribuțiile privind autorizarea efectuării acțiunilor de urmărire penală.
154. Finalizarea urmăririi penale în lipsa învinuitului este posibilă dacă:
- a. învinuitul este minor;
 - b. învinuitul nu este minor;
 - c. învinuitul a atins vârsta de 16 ani.
155. Cu autorizarea judecătorului de instrucție se dispune măsura procesuală de constrângere:
- a. suspendarea provizorie din funcție;
 - b. obligarea de a nu părăsi localitatea;
 - c. amânarea înștiințării rudelor despre reținerea persoanei până la 16 ore.
156. Care este obiectul urmăririi penale, potrivit legislației procesual penale:
- a. soluționarea definitivă a cauzei penale cu transmiterea acesteia în instanță;
 - b. colectarea probelor privind existența infracțiunii, identificarea făptuitorului și stabilirea răspunderii acestuia;
 - c. aplicarea pedepsei penale.
157. Efectul unei ordonanțe nesemnate de subiectul procesual care a întocmit-o este:
- a. aceasta are putere juridică și este valabilă;
 - b. aceasta poate fi semnată ulterior pentru a-și dobândi validitatea;
 - c. aceasta se consideră nulă și nu are putere juridică.

158. Judecătorul de instrucție poate adopta o încheiere prin care:
- obligă procurorul să anuleze actul contestat;
 - obligă procurorul să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului;
 - obligă procurorul să emită actul procesual favorabil persoanei în cauză.
159. Aprobarea acordului de cooperare se face în scris de către:
- procurorul de caz;
 - judecătorul de instrucție;
 - Procurorul General.
160. La adoptarea de către judecătorul de instrucție a încheierii privind liberarea provizorie a persoanei pe cauțiune:
- învinuitul este ținut sub arest până când cauțiunea stabilită de judecător nu va fi depusă la contul depozitar al Ministerului Justiției;
 - învinuitul este ținut sub arest până ce cauțiunea stabilită de judecător nu va fi depusă la contul depozitar al procuraturii;
 - învinuitul este eliberat imediat după pronunțarea încheierii.
161. Obligația principală a organului de urmărire penală în cadrul cercetării cauzei este:
- să administreze probele care confirmă vinovăția persoanei;
 - să cerceteze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, pentru stabilirea adevărului;
 - să verifice faptele indicate în plângerea victimei.
162. Controlul judiciar al legalității încheierii judecătorului de instrucție privind aplicarea măsurii preventive arestare se efectuează de către:
- inspecția judiciară;
 - colegiul specializat al Curții Supreme de Justiție;
 - instanța judecătorească ierarhic superioară.
163. Hotărârea asupra recuzării procurorului:
- nu poate fi atacată la judecătorul de instrucție la faza de urmărire penală;
 - poate fi atacată la judecătorul de instrucție la faza de urmărire penală;
 - poate fi atacată la judecătorul de instrucție la faza judecării cauzei.
164. După aprobarea scrisă a acordului de recunoaștere a vinovăției de către procurorul ierarhic superior, procurorul:
- clasează cauza penală;
 - trimite cauza în judecată împreună cu acordul;
 - emite o ordonanță de încetare a procesului penal.
165. În cazul în care, la săvârșirea infracțiunii, au participat atât minorul, cât și persoane majore:
- disjungerea cauzei în privința minorului este obligatorie;
 - cauza în privința minorului rămâne nedisjunsă;
- c. cauza privind minorul se disjunge, pe cât posibil.
166. Acordul de cooperare este o tranzacție încheiată între:
- investigator sub acoperire și procuror;

- b. învinuit și procurorul de caz;
 - c. procurorul-șef al procuraturii specializate și învinuitul persoană fizică.
167. La momentul soluționării chestiunii legate de aplicarea unei măsuri preventive în privința minorului, se analizează:
- a. posibilitatea aplicării arestării la domiciliu;
 - b. în mod obligatoriu, posibilitatea transmiterii lui sub supraveghere;
 - c. posibilitatea transmiterii lui sub control judiciar.
168. Acordul de cooperare se întocmește în scris cu participarea obligatorie a:
- a. învinuitului și a apărătorului acestuia;
 - b. reprezentantului legal al învinuitului;
 - c. judecătorului de instrucție.
169. Cu privire la reținerea minorului, se face înștiințare:
- a. imediat, atât către procuror, cât și către părinți;
 - b. către părinți sau alți reprezentanți legali ai minorului, în termen de 7 ore;
 - c. către procuror, în termen de 3 de ore.
170. Decizia privind efectuarea urmăririi penale de către mai mulți ofițeri de urmărire penală se realizează prin:
- a. ordonanță;
 - b. dispoziție;
 - c. încheiere.
171. Procurorul poate solicita finalizarea urmăririi penale în lipsa învinuitului prin:
- a. rechizitoriu;
 - b. demers adresat instanței de recurs;
 - c. demers adresat judecătorului de instrucție.
172. După ce iau cunoștință de materialele urmăririi penale, părțile:
- a. nu pot formula cereri suplimentare;
 - b. pot formula cereri noi sau de completare a urmăririi penale;
 - c. sunt obligate să formuleze obiecții scrise, cu decăderea dreptului de a le formula în judecată.
173. Învinuitul poate fi scos de sub urmărirea penală:
- a. numai integral;
 - b. integral sau numai cu privire la un capăt de acuzare;
 - c. numai odată cu clasarea procesului penal.
174. Reluarea urmăririi penale după clasarea cauzei se dispune:
- a. prin ordonanța procurorului ierarhic superior;
 - b. prin încheierea judecătorului de instrucție;
 - c. prin ordonanța procurorului ierarhic superior sau prin încheierea judecătorului de instrucție.
175. Suspendarea urmăririi penale se dispune prin ordonanța emisă de către:
- a. procurorul ierarhic superior;
 - b. procuror;
 - c. ofițerul de urmărire penală.
176. În situația în care urmărirea penală este suspendată, în cauza penală:

- a. se permite desfășurarea tuturor acțiunilor de urmărire penală, indiferent de urgență;
- b. se permit doar acele acțiuni de urmărire penală care nu suferă amânare, desfășurate de procuror;
- c. nu este permisă desfășurarea niciunei acțiuni de urmărire penală.

177. Bănuitul minor poate solicita:

- a. înlăturarea reprezentantului legal;
- b. înlăturarea reprezentantului legal și înlocuirea acestuia cu avocat;
- c. înlăturarea pedagogului și înlocuirea acestuia cu altul.

178. În cazul dispariției unui dosar penal, organul de urmărire penală la care se afla dosarul în cauză întocmește:

- a. o ordonanță prin care constată dispariția;
- b. un demers prin care constată dispariția;
- c. un proces-verbal prin care constată dispariția.

179. Dacă o persoană a comis două infracțiuni, iar cel puțin una dintre acestea se află în competența procuraturii specializate, urmărirea penală va fi efectuată de:

- a. Procuratura teritorială;
- b. Procuratura specializată;
- c. Procuratura Generală.

180. Atunci când urmărirea penală intră în competența mai multor organe de urmărire penală, aspectele legate de stabilirea competenței sunt soluționate de:

- a. instanța de judecată;
- b. conducătorul organului de urmărire penală;
- c. procurorul ierarhic superior.

181. Acțiunile procesuale desfășurate în sediile reprezentanțelor diplomatice, pot fi efectuate de către:

- a. procuror;
- b. ofițerul de urmărire penală;
- c. judecătorul de instrucție.

182. Urmărirea penală se face de urgență și în mod preferențial, dacă aceste cauze vizează:

- a. bănuți, învinuți, inculpați grav bolnavi;
- b. învinuți, inculpați aflați în arest, precum și minori;
- c. persoane învinuite de săvârșirea infracțiunilor împotriva minorilor.

183. Urmărirea penală se desfășoară cu celeritate și în mod prioritar în situațiile în care cauzele privesc:

- a. persoanele învinuite de săvârșirea infracțiunilor grave;
- b. cetățenii străini;
- c. învinuți aflați în arest.

184. Acordul de cooperare include:

- a. declarațiile pe care învinuitul le va depune în instanța de judecată pentru facilitarea tragerii la răspundere a altor persoane;
- b. condițiile impuse de învinuit în raport cu partea acuzării;
- c. clauzele imperative privind obligațiile instanței de judecată de a aplica pedeapsa penală.

185. În cursul urmăririi penale, procurorul:
- aproabă rechizitoriul întocmit în cauza penală și trimite dosarul în instanța competentă;
 - controlează rechizitoriul întocmit de ofițerul de urmărire penală și trimite dosarul în instanța competentă;
 - întocmește rechizitoriul în cauza penală și trimite cauza în instanța de judecată competentă.
186. Judecătorul de instrucție dispune audierea martorului prin intermediul unui intervievator atunci când are loc:
- audierea unui martor minor cu vârsta de până la 16 ani;
 - audierea unui martor minor cu vârsta de până la 14 ani, în cauze penale ce vizează infracțiuni de natură sexuală;
 - audierea unui martor, în cauze penale privind infracțiuni de violență în familie.
187. Acordul de cooperare include:
- consecințele neexecutării acordului după pronunțarea sentinței de condamnare;
 - posibilitatea învinutului de a-și retrage declarațiile în orice moment;
 - condițiile speciale de protecție a învinutului.
188. Acordul de cooperare poate fi revocat de:
- procurorul ierarhic superior;
 - procurorul-șef al procuraturii specializate, cu aprobarea Procurorului General;
 - instanța de judecată.
189. Pentru descoperirea și investigarea infracțiunilor, cu autorizarea judecătorului de instrucție, poate fi realizată următoarea măsură specială de investigații:
- colectarea informațiilor de la furnizorii de servicii de comunicații electronice;
 - urmărirea vizuală;
 - achiziția de control.
190. În cazul tragerii la răspundere penală a unei persoane juridice, urmărirea penală se realizează cu participarea:
- fondatorului persoanei juridice;
 - contabilului-șef;
 - reprezentantului legal.
191. Competența organului de urmărire penală al Ministerului Afacerilor Interne constituie:
- urmărirea penală pentru orice infracțiune, cu excepția celor care sunt date în competența altor organe;
 - urmărirea penală doar pentru infracțiunile generale;
 - urmărirea penală exclusiv pentru infracțiunile ușoare, mai puțin grave și grave.
192. Organul de urmărire penală este constituit conform legii în cadrul:
- Postului Vamal teritorial;
 - Serviciului de Informații și Securitate;
 - Serviciului Fiscal de Stat.
193. Procurorul exercită urmărirea penală în cazurile:
- infracțiunilor ce vizează bugetul public;
 - atentatelor la viața ofițerilor de informații și securitate;
 - infracțiunilor săvârșite în privința minorilor.

194. Audierea martorului în condițiile speciale se consemnează:
- în baza unei încheieri motivate a judecătorului de instrucție;
 - în baza unei ordonanțe motivate a procurorului;
 - în baza unei ordonanțe motivate a ofițerului de urmărire penală.
195. Efectuarea urmăririi penale de către mai mulți ofițeri din diferite organe de urmărire penală se dispune de către:
- procuror;
 - conducătorul organului de urmărire penală;
 - judecătorul de instrucție.
196. Transmiterea unei cauze de la un organ de urmărire penală la altul se dispune de:
- procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor;
 - Procurorul General;
 - conducătorul organului de urmărire penală.
197. Procurorul fixează modul prezentării materialelor urmăririi penale, reieșind din:
- volumul cauzei penale;
 - termenul stabilit de procurer ierarhic superior;
 - termenul solicitat de partea apărării.
198. Utilizarea datelor obținute prin aplicarea măsurilor speciale de investigații într-o altă cauză penală se autorizează:
- în baza unei ordonanțe motivate emise de procuror;
 - în temeiul unei încheieri motivate pronunțate de judecătorul de instrucție;
 - în baza unui demers formulat de procuror.
199. Pornirea urmăririi penale nu se efectuează prin ordonanță în situația:
- când persoana este reținută imediat după săvârșirea faptei;
 - când infracțiunea este flagrantă;
 - când există probele directe privind vinovăția persoanei.
200. Începerea urmăririi penale în privința Procurorului General este dispusă de:
- procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, cu consimțământul Consiliului Superior al Procurorilor;
 - membrul Consiliului Superior al Procurorilor propus de Președinte;
 - procurorul numit de Consiliul Superior al Procurorilor.
201. Revocarea arestului în cadrul urmăririi penale se dispune:
- de către judecătorul de instrucție la demersul procurorului ierarhic superior;
 - de către judecătorul de instrucție la cererea persoanei arestate;
 - de către instanța de judecată care judecă fondul cauzei.
202. Plasarea învinutului în staționar pentru efectuarea expertizei judiciare (psihiatrico-psihologice) în cadrul urmăririi penale se dispune:
- prin încheierea judecătorului de instrucție;
 - prin ordonanța procurorului ierarhic superior;
 - prin demersul ofițerului de urmărire penală, cu acordul procurorului.
203. În privința învinutului minor poate fi dispusă:
- transmiterea persoanei sub supraveghere;

- b. limitarea capacității de exercițiu;
 - c. ridicarea provizorie a permisului de conducere.
204. În cazul în care organul de urmărire penală constată că nu este competent să efectueze urmărirea penală acesta:
- a. trimite cauza procurorului care o va transmite organului competent;
 - b. refuză să efectueze urmărirea penală;
 - c. continuă investigațiile fără a transmite cauza unui alt organ.
205. În cazul în care organul de urmărire penală constată că nu este competent să examineze sesizarea privind infracțiunea, acesta:
- a. examinează sesizarea în continuare;
 - b. trimite sesizarea procurorului pentru a fi transmisă organului competent;
 - c. trimite sesizarea judecătorului de instrucție.
206. Hotărârea emisă de judecătorul de instrucție referitoare la scoaterea unei persoane de sub urmărirea penală poate fi contestată prin recurs la Curtea de Apel în termen de:
- a. 10 zile;
 - b. 3 zile;
 - c. 15 zile.
207. În situația în care locul comiterii infracțiunii nu este cunoscut, urmărirea penală este realizată de organul de urmărire penală din raza teritorială în care:
- a. au fost depistate corpurile delictive;
 - b. a fost depusă plângerea;
 - c. infracțiunea a fost descoperită.
208. Dacă se impune prelungirea termenului de urmărire penală, ofițerul de urmărire penală întocmește:
- a. un raport;
 - b. un demers motivat;
 - c. o încheiere.
209. Conflictele de competență se soluționează:
- a. de procurorul care exercită controlul asupra urmăririi penale sau de procurorul ierarhic superior;
 - b. de un judecător de instrucție;
 - c. de procurorul responsabil din cadrul Procuraturii Generale.
210. Începerea urmăririi penale pentru furtul comis de o rudă poate fi dispusă:
- a. numai în cazul în care persoana vătămată depune plângere prealabilă;
 - b. oricând, chiar și fără plângere prealabilă;
 - c. doar în cazul în care persoana a atins vârsta majoratului.
211. Nu poate fi dispusă suspendarea condiționată a urmăririi penale în privința:
- a. persoanei care este dependentă de droguri;
 - b. persoanei care are dublă cetățenie;
 - c. persoanei care nu are reputație ireproșabilă.
212. Trimiterea cauzei în judecată pentru aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical se dispune prin:
- a. încheierea judecătorului de instrucție;
 - b. ordonanță motivată a procurorului;
 - c. rechizitoriu.

213. Judecătorul de instrucție examinează cererea privind accelerarea urmăririi penale:
- în termen de 5 zile lucrătoare;
 - în termen de 7 zile;
 - în termen de 5 zile calendaristice.
214. În cazul unor cauze complicate sau de mari proporții, efectuarea urmăririi penale de către mai mulți ofițeri de urmărire penală se dispune de către:
- conducătorul organului de urmărire penală, cu informarea procurorului;
 - procurorul, cu informarea conducătorului organului de urmărire penală;
 - conducătorul organului de urmărire penală, fără a informa procurorul.
215. Urmărirea penală se efectuează:
- într-un termen rezonabil;
 - într-un termen nedefinit, în funcție de complexitatea cazului;
 - într-un termen aprobat de judecătorul de instrucție.
216. Aducerea la cunoștință și înaintarea învinuirii persoanei aflate peste hotarele țării se dispune prin:
- ordinul ministrului justiției;
 - comisie rogatorie;
 - mandat judiciar.
217. Ofițerul de urmărire penală contestă indicațiile procurorului la:
- Procurorul General;
 - procurorul ierarhic superior;
 - instanța de judecată.
218. Indicațiile date de procurorul ierarhic superior pot fi contestate de procuror la:
- Procurorul General;
 - Procuror-șef al Procuraturii Anticorupție;
 - Procurorul General și adjuncții lui.
219. Competența organului de urmărire penală al Ministerului Afacerilor Interne constituie:
- urmărirea penală pentru orice infracțiune, cu excepția celor care sunt date în competența altor organe;
 - urmărirea penală doar pentru infracțiunile generale;
 - urmărirea penală exclusiv pentru infracțiunile ușoare, mai puțin grave și grave.
220. Persoana care efectuează urmărirea penală este obligată:
- să explice persoanelor participante că au dreptul să facă obiecții și să le consemneze în procesul-verbal;
 - să semneze procesul-verbal la finalizarea urmăririi penale;
 - să ofere persoanelor participante dreptul de a retrage semnătura din procesul-verbal.
221. Înaintarea învinuirii are loc în termen de:
- 32 de ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire;
 - 72 de ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire;
 - 48 de ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire.

222. Competența la exercitarea urmăririi penale a infracțiunii de crearea sau conducerea unei organizații criminale se atribuie:
- Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale;
 - Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Excepționale;
 - Procuraturii Anticorupție.
223. Procesul-verbal privind acțiunea de urmărire penală se întocmește:
- imediat după efectuarea acțiunii de urmărire penală;
 - înainte de începerea acțiunii de urmărire penală;
 - doar dacă acțiunea de urmărire penală este finalizată cu succes.
224. Procedura de încheiere a acordului de recunoaștere a vinovăției se aplică în cazul:
- oricărei persoane, indiferent de vârstă;
 - persoanei care, la momentul săvârșirii faptei, a împlinit 16 ani;
 - minorului care, la momentul săvârșirii faptei, a împlinit 14 ani.
225. Reprezentantul legal al bănuیتului minor se admite în procesul penal:
- imediat după pornirea urmăririi penale în privința minorului;
 - din momentul reținerii sau al primei audieri a minorului;
 - din momentul audierii minorului în calitate de învinuit.
226. Minorul poate fi liberat de răspundere penală, cu aplicarea unor măsuri de constrângere cu caracter educativ, în situația în care se constată că:
- a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă sau gravă;
 - a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară, mai puțin gravă ori gravă împotriva unei rude, iar corectarea lui poate fi obținută fără tragerea la răspundere penală;
 - a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar corectarea lui se poate realiza fără tragerea la răspundere penală.
227. Respingerea unei cereri sau a unui demers de către procuror:
- împiedică părțile să le reitereze în fața instanței;
 - nu privează persoana de dreptul de a le înainta ulterior în instanță;
 - împiedică părțile să le reitereze în fața instanței, cu excepția circumstanțelor prevăzute de lege.
228. Acordul de recunoaștere a vinovăției este aplicabil în cazul infracțiunilor:
- pentru care se prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen de până la 10 ani inclusiv;
 - pentru care se prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen de până la 15 ani inclusiv;
 - pentru care se prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen de până la 7 ani inclusiv.
229. În situația în care, pe durata suspendării condiționate a urmăririi penale, învinuitul a respectat condițiile impuse:
- ofițerul de urmărire penală care a monitorizat comportamentul învinuitului emite ordonanța de liberare de răspundere penală;
 - judecătorul de instrucție dispune liberarea persoanei de răspundere penală;
 - procurorul dispune liberarea persoanei de răspundere penală.
230. Procedura privind urmărirea penală a unor infracțiuni flagrante se aplică exclusiv în situații de:

- a. infracțiuni ușoare sau mai puțin grave;
- b. infracțiuni mai puțin grave sau grave;
- c. infracțiuni ușoare, mai puțin grave sau grave.

231. Acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi inițiat:

- a. doar de către procuror;
- b. de către procuror, învinuit sau apărătorul acestuia;
- c. doar de către instanță.

232. Procedura specială de urmărire penală a unor infracțiuni flagrante nu se aplică în cazul:

- a. infracțiunilor ușoare, mai puțin grave sau grave;
- b. săvârșirii mai multor fapte, dacă una din infracțiuni săvârșite de aceeași persoană sunt flagrante;
- c. infracțiunilor săvârșite de minori.

233. Procurorul decide asupra sesizării privind infracțiunea prevăzută la art. 166¹ din Codul Penal:

- a. în termen de 10 zile;
- b. în termen de 20 zile;
- c. în termen de 15 zile.

234. Procurorul exercită urmărirea penală în cazul:

- a. infracțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant;
- b. infracțiunilor excepțional de grave împotriva minorilor;
- c. infracțiunilor comise de funcționari publici.

235. Organul de urmărire penală sau procurorul dispune începerea urmăririi penale:

- a. în termen de 30 de zile;
- b. în termen de 45 de zile;
- c. în termen de 40 de zile.

236. Procurorul odată ce dispune refuzul în începerea urmăririi penale:

- a. emite o ordonanță motivată și anunță persoana care a înaintat sesizarea în termen de 10 zile;
- b. emite o ordonanță motivată și anunță persoana care a înaintat sesizarea în termen de 15 zile;
- c. emite o încheiere motivată și anunță persoana care a înaintat sesizarea în termen de 15 zile.

237. Controlul judiciar al legalității încheierii judecătorului de instrucție privind autorizarea acțiunilor de urmărire penală se examinează de către:

- a. un judecător;
- b. trei judecători;
- c. cinci judecători.

238. Urmărirea penală nu poate fi pornită:

- a. dacă nu există probe suficiente pentru a acuza o persoană;
- b. dacă infracțiunea nu este consumată;
- c. dacă nu există faptul infracțiunii.

239. Plângerile și denunțurile anonime:

- a. pot constitui temei pentru pornirea urmăririi penale numai în cazul infracțiunilor deosebit de grave și excepțional de grave;

- b. nu pot constitui temei pentru pornirea urmăririi penale, însă, în urma verificărilor efectuate în baza lor, organul de urmărire penală se poate autosesiza;
- c. pot constitui temei pentru pornirea urmăririi penale doar dacă autorul sesizărilor este identificat.

240. În cazul în care persoana care a participat la acțiunea de urmărire penală refuză să semneze procesul-verbal:

- a. procesul-verbal va fi considerat nul;
- b. refuzul va fi menționat în procesul-verbal, iar semnătura va fi realizată de persoana care a efectuat acțiunea;
- c. procesul-verbal va fi semnat de procurorul ierarhic superior în locul persoanei respective.

241. Instanța de judecată, la judecarea cauzei:

- a. creează părți acuzării condițiile necesare pentru a prezenta acuzarea;
- b. creează părți acuzării și părți apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei;
- c. creează părți apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală a circumstanțelor cauzei.

242. Ședințele instanței de judecată sunt prezidate de către:

- a. judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza;
- b. judecătorul numit de președintele instanței;
- c. judecătorul sau președintele completului de judecată căruia i-a fost repartizată, conform prevederilor art. 344, cauza pentru judecare.

243. Apelul părților și celorlalte persoane care vor participa la ședința de judecată se face de către:

- a. președintele ședinței de judecată;
- b. grefierul ședinței de judecată;
- c. procuror.

244. Judecarea cauzei poate avea loc numai dacă părțile:

- a. sunt legal citate și procedura de citare este îndeplinită;
- b. sunt citați legal doar procurorul și apărătorul;
- c. indiferent dacă sunt sau nu citate părțile despre posibilitatea continuării ședinței de judecată decide președintele ședinței.

245. Președintele ședinței poate permite reprezentanților mass-media, în cazurile în care cauza prezintă interes public, să efectueze înregistrări audio, video și să fotografieze unele secvențe de:

- a. la deschiderea ședinței, cu consimțământul prealabil al participanților proces;
- b. la deschiderea ședinței în măsura în care acestea nu perturbă desfășurarea normală a ședinței și nu aduc atingere intereselor participanților la proces;
- c. la închiderea ședinței, solicitând opinia participanților la proces în sensul vizat.

246. În cazul în care vreunul din participanții la proces formulează obiecții împotriva acțiunilor președintelui ședinței acestea:

- a. se examinează de către președintele ședinței de judecată imediat și soluția se consemnează în procesul-verbal al ședinței;
- b. se consemnează în procesul-verbal al ședinței;
- c. se prezintă în scris și se soluționează prin încheiere ca document aparte și se semnează de președintele ședinței de judecată.

247. Participarea procurorului la judecarea cauzei:
- nu este obligatorie și reprezintă un drept al acestuia;
 - va participa în situația în care procurorul ierarhic superior îl va împuternici;
 - este obligatorie și el își exercită atribuțiile prevăzute în art.53.
248. Renunțarea procurorului la învinuire atrage:
- adoptarea de către instanța de judecată a unei sentințe de achitare sau de încetare a procesului penal;
 - aplicarea de către instanța de judecată a unei pedepse mai blânde inculpatului;
 - adoptarea de către instanța de judecată a unei sentințe de achitare.
249. Modificarea acuzării în ședința de judecată în sensul agravării ei:
- nu este posibilă;
 - este posibilă doar dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior;
 - este posibilă doar prin ordonanță motivată a procurorului ierarhic superior.
250. Instanța de judecată poate amâna ședința de judecată pentru ca părțile să prezinte probe suplimentare:
- pe o perioadă de o lună;
 - pe o perioadă de până la o lună;
 - pe o perioadă de până la o lună cu posibilitatea prelungirii încă pentru o lună.
251. În cazul aplicării arestării preventive față de inculpat, hotărârea instanței de judecată poate fi atacată:
- odată cu fondul cauzei;
 - în termen de 3 zile în instanța ierarhic superioară cu recurs;
 - în termen de 5 zile la Curtea Supremă de Justiție cu recurs.
252. Instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului:
- numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire se eschivează de a se prezenta în fața instanței de judecată;
 - numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată se ascunde de la judecată;
 - numai în cazul în care apărătorul inculpatului a solicitat examinarea cauzei în lipsa acestuia.
253. Apărătorul, la judecarea cauzei, beneficiază de drepturi egale:
- cu ale clientului pe care îl reprezintă;
 - cu drepturile stipulate în mandat;
 - cu acuzatorul.
254. Pentru lipsa nemotivată în ședința de judecată, apărătorul este sancționat cu amendă judiciară:
- în toate cazurile;
 - când nu a preîntâmpinat despre imposibilitate prin cerere scrisă;
 - în cazul în care aceasta a dus la cheltuieli judiciare suplimentare.
255. În caz de neprezentare motivată a părții vătămate:
- instanța decide judecarea cauzei;

- b. instanța, consultând opiniile părților, decide judecarea cauzei sau amânarea ei în funcție de faptul dacă cauza poate fi judecată în lipsa părții vătămate fără a-i leza drepturile și interesele;
- c. instanța amână examinarea cauzei.

256. Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează:

- a. numai în privința persoanei puse sub învinuire;
- b. numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu;
- c. numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

257. Cauza penală parvenită în instanță se repartizează, prin intermediul PIGD judecătorului sau, după caz, completului de judecată, în termen:

- a) de o zi;
- b) de trei zile;
- c) rezonabil, dar nu mai mult de cinci zile.

258. Examinarea cererii privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei se face:

- a. în prezența părților de către un alt complet de judecată;
- b. în absența părților, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare, de către un alt judecător sau de un alt complet de judecată decât cel care examinează cauza;
- c. în absența părților, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare, de către un alt judecător sau de un alt complet de judecată decât cel care examinează cauza.

259. Solicitarea avizului consultativ:

- a. nu afectează continuarea examinării cauzei;
- b. impune suspendarea examinării cauzei;
- c. nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă, până la emiterea avizului consultativ, se amână pledoariile.

260. Încetarea procesului penal în privința inculpatului în ședința de judecată în temeiul art. 275 pct.4) din Codul de procedură penală:

- a. se admite fără acordul inculpatului;
- b. nu se admite fără acordul inculpatului, în acest caz, procedura continuă în mod obișnuit;
- c. se admite fără acordul inculpatului, doar în cazul când în cauza penală nu există prejudiciu.

261. Dacă inculpatul încalcă ordinea ședinței și nu se supune dispozițiilor președintelui ședinței, ultimul:

- a. se sancționează cu amendă judiciară;
- b. îi atrage atenția asupra necesității respectării disciplinei, iar în caz de repetare a încălcării ori de abatere gravă de la ordine, judecătorul sau, după caz, completul de judecată dispune îndepărtarea lui din sala de judecată;
- c. se îndepărtează din sala de ședință.

262. Dacă procurorul sau avocatul încalcă ordinea ședinței de judecată și nu se supun dispozițiilor președintelui ședinței:

- a. ei pot fi sancționați cu amendă judiciară;
- b. despre comportamentul lor sunt informați Procurorul General, respectiv Uniunea Avocaților;
- c. ei pot fi sancționați cu amendă judiciară și despre comportamentul lor sunt informați Procurorul General, respectiv Uniunea Avocaților și ministrul justiției.

263. Dacă, în cursul judecării cauzei, se săvârșește o faptă prevăzută de Codul penal, judecătorul de instrucție sau, după caz, președintele ședinței constată această faptă:
- a. consemnează în procesul-verbal și extrasul din procesul-verbal se înmânează procurorului;
 - b. identifică făptuitorul și sesizează organul de urmărire penală competent;
 - c. identifică făptuitorul și aceasta se consemnează în procesul-verbal. Extrasul din procesul-verbal se înmânează procurorului.
264. Studiind materialele dosarului, judecătorul sau, după caz, completul de judecată fixează termenul pentru ședința preliminară, care va începe:
- a. în cel mult 30 de zile de la data repartizării cauzei;
 - b. în cel mult 20 de zile de la data repartizării cauzei, cu excepția infracțiunilor flagrante;
 - c. nu există un termen expres prevăzut de lege, dar se va lua în considerare complexitatea cauzei.
265. Partea poate solicita prezentarea probelor în cursul cercetării judecătorești dacă:
- a. până la numirea cauzei spre examinare, nu dispunea de acestea sau probele nu au putut fi administrate;
 - b. până la finalizarea urmăririi penale a fost depusă o cerere motivată;
 - c. nu este posibilă completarea cu probei după sesizarea instanței de judecată.
266. Suspendarea procesului penal poate fi dispusă în cazul în care se constată că, la momentul parvenirii cauzei în instanță sau în cursul judecării cauzei:
- a. procesul penal nu poate fi dispus la etapa judecării cauzei;
 - b. infracțiunea este ușoară sau mai puțin gravă;
 - c. inculpatul suferă de o boală gravă care îi împiedică participarea la judecarea cauzei și examinarea în absența sa nu este posibilă.
267. În cazul în care cauza a fost trimisă în instanța de judecată fără ca învinuitul să ia cunoștință de materialele dosarului și fără a primi copia de pe rechizitoriu, instanța de judecată va:
- a. emite o sentință de încetare în legătură cu încălcarea dreptului la apărare;
 - b. dispune executarea acestor măsuri de către procuror;
 - c. continua examinarea cauzei în ordine generală, pentru că acest incident nu împiedică examinarea cauzei.
268. Lista persoanelor a căror prezență la judecarea cauzei va fi asigurată:
- a. de partea acuzării;
 - b. de angajații poliției;
 - c. de către părți.
269. Ședința preliminară se va face de urgență în cauzele:
- a. privind infracțiunile de corupție, cele conexe actelor de corupție, precum și în cauzele în care sunt inculpați minori sau arestați;
 - b. privind infracțiunile deosebit de grave și excepțional de grave;
 - c. privind infracțiunile de mediu.
270. Se adoptă sub formă de documente aparte următoarele încheieri:

- a. privind măsurile asigurătorii, cererile și demersurile părților, transmiterea pentru soluționarea chestiunii privind conexarea, aplicarea amenzii judiciare;
- b. privind măsurile preventive, de ocrotire și asigurătorii, recuzările, declinarea de competență, strămutarea cauzei, dispunerea expertizei judiciare, precum și încheierile interlocutorii;
- c. privind măsurile preventive privative de libertate și de strămutarea a cauzei.

271. Studiind materialele dosarului, judecătorul sau, după caz, completul de judecată, fixează ședința preliminară:

- a. în termen de cel mult 10 zile de la data la care cauza a fost repartizată pentru judecare;
- b. în termen de cel mult 5 zile de la data la care cauza a fost repartizată pentru judecare;
- c. în termen de cel mult 3 zile de la data la care cauza a fost repartizată pentru judecare.

272. Persoanele prezente în sala de ședință, inclusiv participanții la ședința de judecată, sunt obligați:

- a. să se supună dispozițiilor președintelui ședinței privind menținerea ordinii în ședință;
- b. să se supună dispozițiilor, judecătorului și ale procurorului după caz;
- c. să se supună dispozițiilor, judecătorului, procurorului, avocatului, după caz.

273. În procesul-verbal al ședinței de judecată:

- a. se enumeră acțiunile instanței de judecată;
- b. se enumeră acțiunile instanței de judecată și ale participanților la proces, cu mențiunea despre locul, data și ora începerii și încheierii fiecărei acțiuni, respectându-se ordinea cronologică;
- c. se enumeră acțiunile participanților la proces.

274. Copia de pe înregistrarea audio și/sau video a ședinței de judecată se eliberează:

- a. în cel mult 5 zile lucrătoare;
- b. în cel mult 10 zile lucrătoare;
- c. în 5 zile calendaristice.

275. După încheierea dezbaterilor judiciare:

- a. președintele ședinței de judecată stabilește locul pronunțării hotărârii integrale;
- b. completul de judecată stabilește locul pronunțării sentinței;
- c. completul de judecată stabilește locul, data și ora pronunțării hotărârii integrale.

276. Pronunțarea hotărârii integrale nu poate depăși:

- a. termenul de 30 de zile lucrătoare;
- b. termenul de 45 de zile lucrătoare;
- c. termenul de 45 de zile calendaristice.

277. În cazul în care unul dintre judecătorii completului de judecată nu este de acord cu hotărârea adoptată sau motivarea acesteia:

- a. acesta semnează hotărârea, dar este în drept să expună în scris opinie separată;
- b. nu este obligat să semneze sentința;
- c. semnează hotărârea la discreția acestuia.

278. Dacă unul dintre judecătorii completului de judecată nu are posibilitatea de a semna hotărârea:
- în locul lui semnează unul din membrii completului;
 - în locul lui semnează președintele instanței de judecată;
 - în locul lui semnează președintele ședinței, iar dacă și acesta este în imposibilitate de a semna, în locul lui semnează președintele instanței.
279. Președintele ședinței pronunță în ședință publică hotărârea prin citirea:
- integrală a hotărârii;
 - dispozitivului hotărârii, explică esența motivării acesteia și înmânează părților o copie de pe hotărâre;
 - motivării acesteia și înmânează părților o copie de pe hotărâre.
280. Părților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază copia de pe hotărâre în termen:
- de 3 zile;
 - de 15 zile;
 - de 3 zile lucrătoare.
281. Instanța de judecată, la înfăptuirea justiției în cauzele penale, adoptă:
- sentințe, decizii, hotărâri;
 - sentințe, decizii, hotărâri și încheieri;
 - sentințe, decizii și încheieri.
282. Hotărârea prin care cauza penală se soluționează în fond de prima instanță se numește:
- hotărâre;
 - hotărâre, după caz decizie;
 - sentință.
283. La încetarea medierii, mediatorul întocmește:
- un proces-verbal în care consemnează temeiul încetării procesului de mediere;
 - o încheiere în care consemnează temeiul încetării procesului de mediere;
 - o decizie în care consemnează temeiul încetării procesului de mediere.
284. Dacă părțile s-au împăcat, mediatorul întocmește tranzacția, care se semnează de către părți și:
- se prezintă instanței de judecată tranzacția;
 - se prezintă instanței de judecată în a cărei procedură se află cauza penală împreună cu procesul-verbal privind încetarea medierii;
 - întocmește o decizie în care se consemnează încetarea procesului penal, care se atacă în termen de 15 zile la judecătorul de instrucție.
285. În cazul posibilității judecării cauzei în procedură de urgență:
- judecătorul pune cauza pe rol fără a ține ședința preliminară;
 - judecătorul ia măsurile necesare pentru pregătirea și desfășurarea ședinței de judecare a cauzei ca aceasta să nu fie amânată;
 - judecătorul pune cauza pe rol fără a ține ședința preliminară și ia măsurile necesare pentru pregătirea și desfășurarea ședinței de judecare a cauzei ca aceasta să nu fie amânată.
286. Ședința preliminară constă în soluționarea, cu participarea părților, a chestiunilor legate de:

- a. punerea pe rol a cauzei;
 - b. pregătirea cercetării judecătorești;
 - c. de stabilire a listei probelor și identificarea participanților la proces.
287. La soluționarea cererilor, demersurilor și recuzărilor înaintate de către părți la ședința preliminară:
- a. instanța de judecată va decide modul de soluționare;
 - b. părțile își expun opiniile asupra chestiunii în cauză;
 - c. asupra modului de soluționare se va expune, partea acuzării și inculpatul.
288. Instanța, ascultând opiniile părților prezente, decide asupra pertinentei probelor propuse în liste și:
- a. dispune examinarea lor la etapa cercetării judecătorești;
 - b. dispune care din ele să fie prezentate la dezbaterile judiciare;
 - c. dispune care din ele să fie prezentate la judecarea cauzei.
289. În cazul în care judecarea cauzei nu ține de competența instanței sesizate, aceasta, prin încheiere motivată:
- a. dispune trimiterea cauzei în la faza de urmărire penală;
 - b. dispune trimiterea cauzei în instanța de judecată competentă;
 - c. dispune încetarea procesului.
290. Încheierea adoptată în ședința preliminară este:
- a. irevocabilă;
 - b. definitivă;
 - c. executorie.
291. Judecătorul asigură ca lista cauzelor fixate pentru judecare să fie întocmită și afișată în instanță la un loc public:
- a. cu cel puțin 3 zile înainte de termenul de judecată fixat;
 - b. cu cel puțin 5 zile înainte de termenul de judecată fixat;
 - c. cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de termenul de judecată fixat.
292. Interpretul, traducătorul sunt preveniți, contrasemnătură:
- a. asupra răspunderii ce o poartă în caz de interpretare sau traducere intenționat incorectă, conform art.311 din Codul penal;
 - b. asupra răspunderii penale/contravenționale ce o poartă în caz de interpretare sau traducere intenționat incorectă, conform art.312 din Codul penal;
 - c. asupra răspunderii ce o poartă în caz de interpretare sau traducere intenționat incorectă, conform art.312 din Codul penal.
293. Cererile sau demersurile formulate:
- a. vor fi argumentate;
 - b. urmează doar a fi invocate;
 - c. nu este obligatoriu să fie argumentate.
294. Judecarea cauzelor penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață:
- a. pot avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală;
 - b. nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală;
 - c. în fiecare caz decide instanța de judecată.
295. În cadrul cercetării judecătorești, în primul rând:

- a. se cercetează probele prezentate de partea apărării;
- b. instanța de judecată urmează să decidă care din părți prezintă primul probele;
- c. se cercetează probele prezentate de către partea acuzării.

296. În cazul în care a fost prezentată referință la rechizitoriu:

- a. președintele ședinței de judecată oferă posibilitatea inculpatului sau apărătorului de a aduce la cunoștința celor prezenți conținutul acesteia;
- b. președintele ședinței de judecată anunță părțile despre existența acesteia;
- c. președintele ședinței de judecată o prezintă succint.

297. În cazul în care inculpatului nu-i este clară învinuirea formulată:

- a. instanța de judecată îi explică învinuirea;
- b. procurorul îi face explicațiile respective;
- c. apărătorul inculpatului îi face explicațiile respective.

298. Participarea apărătorului la audierea prin intermediul videoconferinței:

- a. nu este obligatorie;
- b. o va decide instanța de judecată, în caz de necesitate;
- c. este obligatorie.

299. Nu se admite reproducerea înregistrării audio sau video fără:

- a. a se da citire, în prealabil, declarațiilor consemnate în procesul-verbal respectiv;
- b. a se da citire, în prealabil, declarațiilor depuse la faza de urmărire penală;
- c. reproducerea înregistrării audio sau video în ședință de judecată ținând de discreția instanței de judecată.

300. Audierea părții vătămate, inclusiv audierea prin intermediul videoconferinței, se efectuează în conformitate cu dispozițiile ce se referă:

- a. la audierea inculpatului și care se aplică în mod corespunzător
- b. la audierea martorilor și care se aplică în mod corespunzător;
- c. la audierea părții civilmente responsabile și care se aplică în mod corespunzător.

301. Audierea părții civile și a părții civilmente responsabile se face conform dispozițiilor:

- a. ce se referă la audierea inculpatului, care se aplică în mod corespunzător;
- b. ce se referă la audierea martorului, care se aplică în mod corespunzător;
- c. ce se referă la audierea părții vătămate.

302. Victima sau, după caz, partea vătămată, la cererea acesteia sau la demersul procurorului:

- a. nu poate fi audiată în lipsa inculpatului;
- b. poate fi audiată în lipsa inculpatului, asigurându-i ultimului posibilitatea de a lua cunoștință de declarații și de a pune întrebări persoanei audiate;
- c. poate fi audiată în lipsa inculpatului doar victima minoră.

303. Martorii se audiază:

- a. fiecare separat;
- b. în lipsa martorilor care încă nu au fost audiați;
- c. fiecare separat și în lipsa martorilor care încă nu au fost audiați.

304. Martorul a cărui lipsă nu este justificată, în cazul în care partea insistă să fie audiat:

- a. nu poate fi adus silit;

- b. poate fi supus aducerii silite;
- c. urmează a fi amendat, în mod obligatoriu.

305. Corpurile delictelor prezentate de părți pot fi examinate:

- a. la orice etapă a fazei judecării cauzei;
- b. în orice moment al cercetării judecătorești;
- c. în orice moment al judecării cauzei în prima instanță dacă interesele justiției o impun.

306. Corpurile delictelor care nu pot fi aduse în sala de ședință:

- a. pot fi examinate, dacă este necesar, la locul aflării lor;
- b. pot fi examinate la locul aflării lor;
- c. pot fi examinate prin videoconferință.

307. Cercetarea documentelor și a proceselor-verbale ale acțiunilor procesuale se efectuează prin citirea lor de către:

- a. partea care a cerut cercetarea lor;
- b. partea care a cerut cercetarea lor sau de către președintele ședinței de judecată;
- c. președintele ședinței de judecată.

308. Participanții, până la terminarea cercetării judecătorești, pot solicita administrarea probelor noi dacă din cercetarea judecătorească rezultă:

- a. lipsa vinovăției inculpatului;
- b. existența altor mijloace de probă care ar permite stabilirea sau verificarea circumstanțelor ce au importanță în cauza penală;
- c. existența altor mijloace de probă care ar permite stabilirea adevărului.

309. Președintele ședinței de judecată explică părților că ele, în debaterile judiciare:

- a. sunt în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată;
- b. sunt în drept să solicite administrarea de noi probe;
- c. sunt în drept să solicite reluarea cercetării judecătorești.

310. Debaterile judiciare constau din cuvântările:

- a. procurorului, părții vătămate;
- b. procurorului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, apărătorului și inculpatului când apărătorul nu participă la cauza dată sau dacă inculpatul cere cuvântul;
- c. procurorului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, apărătorului.

311. În cazul în care cel puțin una din persoanele care participă la dezbateri cere termen pentru pregătirea către dezbateri:

- a. președintele ședinței urmează să respingă cererea;
- b. președintele ședinței acceptă cererea parvenită doar de la inculpat;
- c. președintele ședinței de judecată anunță întrerupere, cu indicarea duratei ei.

312. Între cuvântări:

- a. nu se admit întreruperi, însă, pentru motive întemeiate, debaterile pot fi întrerupte, dar întreruperea nu poate depăși 3 zile;
- b. nu se admit întreruperi, însă, pentru motive întemeiate, debaterile pot fi întrerupte, dar întreruperea nu poate depăși 15 zile;
- c. nu se admit întreruperi, însă, pentru motive întemeiate, debaterile pot fi întrerupte, dar întreruperea nu poate depăși 5 zile lucrătoare.

313. Dreptul la ultima replică aparține întotdeauna:
- apărătorului;
 - apărătorului sau inculpatului, după caz;
 - inculpatului.
314. După terminarea dezbaterilor judiciare;
- președintele ședinței acordă ultimul cuvânt inculpatului;
 - președintele ședinței acordă ultimul cuvânt inculpatului și victimei;
 - președintele ședinței acordă ultimul cuvânt, părții care solicită.
315. Concluziile propuse de părți:
- au caracter obligatoriu pentru instanță, dat fiind faptul că reprezintă o garanție al unui proces echitabil;
 - au caracter obligatoriu pentru instanță, doar cele propuse de acuzatorul de stat;
 - nu au caracter obligatoriu pentru instanță.
316. Completul de judecată sau judecătorul, când judecă singur cauza, deliberază:
- mai întâi asupra chestiunilor de fapt și apoi asupra chestiunilor de drept;
 - mai întâi asupra chestiunilor de drept și apoi asupra chestiunilor de fapt;
 - asupra circumstanțelor cauzei pe care le consideră necesare.
317. Dacă în cursul deliberării instanța constată că o anumită circumstanță necesită concretizare pentru justa soluționare a cauzei:
- prin încheiere protocolară va relua cercetarea judecătorească;
 - prin încheiere motivată poate relua cercetarea judecătorească;
 - nu poate relua cercetarea judecătorească.
318. După terminarea cercetării judecătorești suplimentare:
- instanța ascultă din nou dezbaterile judiciare și oferă ultimul cuvânt inculpatului;
 - instanța oferă ultimul cuvânt inculpatului;
 - instanța ascultă din nou doar dezbaterile judiciare.
319. Instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea:
- sentinței de condamnare și de achitare;
 - sentinței de condamnare sau de încetare a procesului penal;
 - sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.
320. Sentința instanței de judecată trebuie să fie:
- legală, întemeiată și motivată;
 - întemeiată și motivată;
 - legală.
321. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele:
- care au fost prezentate de părți;
 - care au fost cercetate în ședința de judecată;
 - care au fost indicate de părți în lista probelor, la etapa ședinței preliminare.
322. Dacă, în timpul urmăririi penale sau cercetării judiciare, s-a pus chestiunea stării de responsabilitate a inculpatului:
- instanța de judecată este obligată să soluționeze această chestiune la etapa ședinței preliminare;
 - această chestiune se soluționează la faza de urmărire penală;

- c. instanța de judecată este obligată să soluționeze această chestiune încă o dată la adoptarea sentinței.

323. Odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă:

- a. admite în principiu acțiunea civilă;
- b. admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge;
- c. admite acțiunea civilă.

324. Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești:

- a. vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată;
- b. vinovăția inculpatului a fost confirmată de probe cercetate de instanța de judecată;
- c. vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probelor administrate la etapa ședinței preliminare.

325. Sentința de achitare duce la:

- a. emiterea unei încheieri interlocutorii;
- b. dreptul persoanei achitate la recuperarea prejudiciului cauzat;
- c. reabilitarea deplină a inculpatului.

326. Sentința constă din:

- a. partea introductivă, partea descriptivă și dispozitiv;
- b. partea introductivă și partea descriptivă;
- c. partea introductivă și dispozitiv.

327. Dacă instanța de judecată a pronunțat o sentință de achitare pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat:

- a. printr-o încheiere se restituie dosarul penal organului de urmărire penală;
- b. la cererea procurorului, acestuia i se restituie dosarul penal și el reia urmărirea penală în vederea identificării făptuitorului infracțiunii;
- c. la cererea procurorului, acestuia i se restituie dosarul penal în vederea identificării făptuitorului infracțiunii.

328. În caz de condamnare la închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei:

- a. instanța de judecată îl eliberează pe inculpat de sub arest;
- b. instanța de judecată îl eliberează pe inculpat de sub arest la rămânerea definitivă a sentinței;
- c. instituția penitenciară îl eliberează pe inculpat de sub arest.

329. Apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut:

- a. doar împotriva încheierilor protocolare;
- b. și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței;
- c. doar împotriva încheierilor date după pronunțarea sentinței.

330. Termenul de apel este de:

- a. 15 zile calendaristice de la data pronunțării sentinței;
- b. 15 zile calendaristice de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel;
- c. 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

331. După expirarea termenului stabilit pentru declararea apelului, instanța de judecată care a pronunțat sentința trimite:
- în termen de 5 zile, dosarul penal împreună cu apelul și cu copiile acestuia în instanța de apel despre ce informează părțile;
 - în termen de 5 zile, dosarul penal împreună cu apelul și cu copiile acestuia în instanța de apel;
 - în termen de 15 zile, dosarul penal împreună cu apelul și cu copiile acestuia în instanța de apel despre ce informează părțile.
332. Retragera apelului se poate realiza:
- până la începerea cercetării judecătorești la instanța de apel;
 - până la începerea dezbaterilor judiciare în apel;
 - până la retragerea completului în camera de deliberare;
333. Apelul declarat în termen este suspensiv de executare:
- în ce privește latura penală;
 - atât în ce privește latura penală, cât și latura civilă, în afară de cazul când legea dispune altfel;
 - doar în ce privește latura civilă.
334. Neagravarea situației în propriul apel:
- poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel dacă legea prevede expres;
 - poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel;
 - nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.
335. Neprezentarea părților legal citate în instanța de apel:
- nu împiedică examinarea cauzei;
 - împiedică examinarea cauzei, partea care nu s-a prezentat urmează a fi adusă silit;
 - ședința de judecată se va amâna o singură dată din acest motiv.
336. La judecarea apelului, participarea procurorului, precum și a apărătorului:
- nu este obligatorie;
 - dacă interesele justiției o cer este obligatorie;
 - în funcție de caz, completul de judecată va decide.
337. Decizia instanței de apel este susceptibilă de a fi pusă în executare:
- din momentul adoptării;
 - din momentul publicării;
 - din momentul rămânerii irevocabile.
338. După pronunțarea deciziei, instanța de apel remite, în termen de cel mult 5 zile:
- pentru executare organului de executare, fapt despre care se informează părțile;
 - dosarul penal în instanța de fond pentru executare, fapt despre care se informează părțile;
 - părților decizia și procesul-verbal.
339. Decizia cu privire la dispunerea rejudecării cauzei de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată:
- este irevocabilă;
 - este definitivă;
 - este executorie.

340. Dacă există temeiuri prevăzute în art.218 CPP:

- a. instanța de apel pronunță o decizie de achitare;
- b. instanța de apel pronunță o decizie interlocutorie;
- c. instanța de apel reia cercetarea judecătorească.

341. Termenul de declarare a recursului este de:

- a. două luni de la data comunicării deciziei integrale;
- b. două luni de la data publicării deciziei;
- c. două luni de la data pronunțării deciziei.

342. Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor:

- a. invocate de părți;
- b. prevăzute la art. 427 invocate în recurs;
- c. prevăzute de lege, în vederea aflării adevărului și a nu admite o eventuală condamnare la CtEDO.

343. Instanța de recurs, soluționând cauza:

- a. poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs
- b. poate crea o situație mai gravă pentru oricare dintre părți;
- c. nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

344. Recursul se depune:

- a. de persoanele menționate în art.421 și trebuie să fie motivat;
- b. motivat;
- c. persoanele menționate în art.421.

345. Instanța de recurs examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel:

- a. în baza materialelor din dosar;
- b. fără citarea părților, în baza materialelor din dosar;
- c. cu citarea părților prezența cărora nu este obligatorie.

346. Admisibilitatea recursului se examinează de către:

- a. un complet din 5 judecători;
- b. un singur judecător;
- c. un complet din 3 judecători.

347. Recursul se judecă:

- a. fără citarea părților;
- b. fără citarea părților, cu excepția, recursului considerat admisibil în care se invocă temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6);
- c. cu citarea părților.

348. Limitele judecării recursului:

- a. judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 427;
- b. instanța verifică doar legalitatea hotărârii atacate cu recurs;
- c. instanța poate invoca și cerceta din oficiu un temei de recurs.

349. Decizia instanței de recurs se consideră pronunțată:

- a. din momentul citirii dispozitivului;

- b. din momentul plasării ei pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție;
- c. din momentul înmânării părților.

350. Hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii:

- a. atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă;
- b. doar în latura penală;
- c. doar în latura civilă.

351. Cauza contravențională se judecă în termen rezonabil:

- a. dar nu mai mult de 2 luni de la data intrării dosarului în instanța de judecată;
- b. nu mai mult de 4 luni de la data intrării dosarului în instanța de judecată;
- c. dar nu mai mult de 6 luni de la data intrării dosarului în instanța de judecată.

352. Neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate:

- a. împiedică judecarea cauzei contravenționale;
- b. nu împiedică judecarea cauzei contravenționale;
- c. judecătorul va decide, după caz, judecarea cauzei contravenționale.

353. Instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale:

- a. în camera de deliberare, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptic și juridic ale cauzei;
- b. prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei;
- c. asupra aspectelor faptic și juridic ale cauzei.

354. Hotărârea judecătorească examinată în procedură scrisă se contestă:

- a. cu apel care se examinează în condițiile prezentului cod
- b. nu se supune niciunei căi de atac;
- c. cu recurs care se examinează în condițiile prezentului cod.

355. Hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs:

- a. pentru a se repara erorile de drept;
- b. pentru a se repara erorile de drept și de fapt;
- c. pentru a se repara erorile de fapt.

356. Hotărârea judecătorească contravențională poate fi atacată cu recurs de către:

- a. contravenient și agentul constatator;
- b. contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz;
- c. contravenient, agentul constatator și procuror, după caz.

357. Recursul se judecă de un complet din:

- a. 3 judecători, fără prezența părților;
- b. 3 judecători;
- c. 3 judecători, cu prezența părților.

358. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs:

- a. printr-o încheiere protocolară dispune examinarea recursului cu prezența părților;
- b. poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces;
- c. dispune printr-o încheiere motivată citarea părților pentru prezentare la proces.

359. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra:

- a. tuturor motivelor esențiale invocate în recurs;
- b. motivelor invocate în recurs;
- c. doar asupra încălcărilor ce au afectat dreptul la un proces echitabil.

360. Decizia instanței de recurs se pronunță integral sau doar dispozitivul:

- a. urmând a fi redactată în cel mult 5 zile.
- b. urmând a fi redactată în cel mult 3 zile;
- c. urmând a fi redactată în termen rezonabil.